

talte Oprettelsen af en Statsforsikring. Jeg kan ikke følge ham, for saa vidt hans Mening var den, at Staten skulde overtage al Ulykkesforsikring; men jeg kunde tænke mig, at Staten oprettede en Afdeling for Ulykkesforsikring, ikke saaledes, at Staten blev eneraadende paa dette Omraade, men saaledes, at hverken Staten eller de private Selskaber blev eneraadende, og at man fik en Konkurrence, som jeg finder vilde være rimelig, og som jeg tænker mig vilde virke sundt, idet jeg antager, at Staten kun vilde konkurrere paa en sund og god Maade, og en saadan Konkurrence vilde kun være i de forsikredes Interesse, hvad enten man tænker paa dem, der kommer til at bære Udgifterne, eller paa dem, der skal have Erstatning. Med disse Ord vil ogsaa jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig, men ogsaa grundig Drøftelse i et Udvalg.

Indenrigsministeren (Rode): De anerkendende Udtalelser, som fra alle Ordførere har lydt angaaende dette Lovforslags Forberedelse, og den Maade, hvorpaa det nu er fremsat for Rigsdagen, er hørte med Glæde af alle, der har deltaget i dette Arbejde. Naar man som de Folk, der har udarbejdet dette Lovforslag, ved, at man har gjort et stort og alvorligt Arbejde, er det altid en Tilfredsstillelse at høre dette paaskønnet. Den, der har haft Lejlighed til at se ind i Værkstedet, saaledes som jeg, der har set alle Forarbejderne, vil kunne bevidne, at de Ord, der har lydt, ikke har været for stærke. Det har været mig magtpaaliggende, at Lovforslaget skulde fremtræde, saaledes at det gode Forarbejde, der er sket, kunde komme til at foreligge for Rigsdagen paa overskuelig Maade; og at man saa paaskønner dette, har jeg hørt med Glæde. Den Tak, som er bragt, bringer jeg videre til alle Medarbejdere i denne Sag.

Anerkendelsen gælder jo ikke blot det formelle, men ogsaa i det store og hele Lovforslagets Indhold. I det store og hele har alle Partierne godkendt Programmet for Arbejdet. Lovenes Sammenarbejdelse til en Lov og den omfattende Udvidelse af Rammerne, Bevarelsen af Erstatningsansvaret og dets videre Udformning, Bevarelsen af Forsikringspligten og dens videre Udvidelse, Bevarelsen endelig af Formen for Forsikring, Kapitalforsikringen, alt synes der i det store og væsentlige at være Enighed om. Enkelte Udtalelser har berørt Hovedpunkterne — og herom skal jeg sige et Par Ord — og

Udformningen i Enkeltheder har ligeledes været Genstand for Omtale — og ogsaa hertil skal jeg knytte enkelte Bemærkninger. Nogle af de Detailspørgsmaal, der er rejste af enkelte Medlemmer, mener jeg dog, det vil være rigtigt for mig her at lade uomtalte. Dette betyder ikke, at jeg ikke har gjort mig bekendt med dem, men jeg tror, at det vil være lige saa rigtigt at lade dem ligge til nærmere Drøftelse i Udvalget. De kan jo ogsaa trænge til en nærmere Overvejelse end den, der har været mulig i de faa Timer, der er gaaet, siden de blev fremsat.

Idet jeg samler mine Bemærkninger om de tre Hovedgrupper, hvori Spørgsmaalet naturligt falder, skal jeg begynde med Spørgsmaalene angaaende Erstatningsansvaret. Man har der dvælet ved Udvidelsen til de skadelige Paavirkninger af faa Dages Varighed. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup), har han næret nogen Betænkelse ved denne Bestemmelse, medens det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) mente, at man burde gaa videre og lade det være skadelige Paavirkninger overhovedet. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (L. D. Rasmussen) har ført Spørgsmaalet ud i sin yderste Konsekvens og ønsket, at ogsaa Fagsygdomme skulde medoptages. Der er gjort Rede for, hvorfor man ikke har taget dem med. Den eneste Ulykkesforsikringslovgivning, der medtager dem, er vistnok den engelske, og der har der vist sig store Vanskeligheder ved Gennemførelsen. Man har der søgt at fastslaa, at naar visse Fagsygdomme, f. Eks. Blyforgiftning, fremtraadte i Fag, der beskæftigede sig med Bly, skulde det derigennem anses for konstateret, at Sygdommen skyldtes Udførelsen af Fagarbejdet. Og der er ogsaa forskellige meget bestemte Regler med Hensyn til, hos hvilken Arbejdsgiver Sygdommen skulde anses for at være paadraget. Jeg tror dog, at Arbejderforsikrings-Raadet har Ret i sin Betragtning, at det navnlig er paa det sidste Punkt, Vanskeligheden ligger: at faa fastslaaet, hvilken Arbejdsgiver der har Erstatningsansvaret overfor saadanne Sygdomme, hvor den skadelige Paavirkning kan have været af en langvarig Karakter, og at det derfor maaske er rigtigere ikke at udvide Ulykkesbegrebet saa vidt, men henvise saadanne Tilfælde, der skyldes skadelige Paavirkninger af langvarig Karakter, til en anden Lovgivning, der særlig beskæftiger sig med saadanne Forhold. At det er rigtigt at tage de skade-